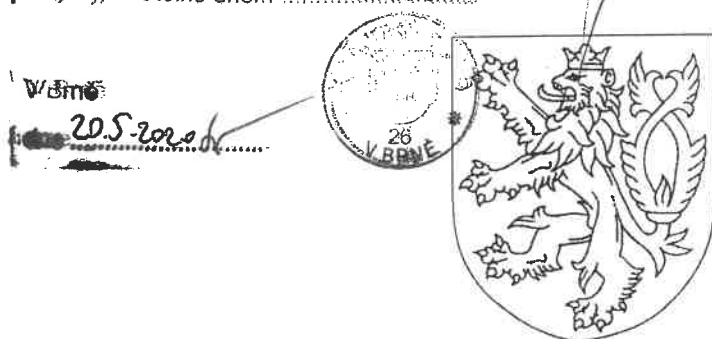

ORIGINAL

KRAJSKÝ SOUD V BRNĚ
PODATELNA
DOŠLO osobně - poštou v hod.
- 5. 02. 2020
Toto rozhodnutí nabylo právní moci
výrok dne 25.2.2020 krát příloh
výrok dne kolky
s výkonem dne 29.2.2020

č. j. 4 Cmo 141/2019-222

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Vladimíry Strakové a soudkyň JUDr. Eustasie Rutarové a JUDr. Lenky Kypré ve věci

žalobce: **K S**, narozený
bytem
zastoupený advokátkou JUDr. Zlatavou Codrovou Davidovou
sídlem Přívrat 1454/12, 616 00 Brno

proti
žalovanému: **Farma U kurdějovského rybníka s.r.o.**, IČO 29189071
sídlem č.p. 284, 693 01 Kurdějov
zastoupený advokátkou Mgr. Kateřinou Celnarovou
sídlem nám. T.G. Masaryka 38/10, 690 02 Břeclav

o zaplacení částky 5.000.000 Kč s postiženími právy ze směnky

k odvolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 12. 2018
č. j. 42 Cm 152/2016-80

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 70.853,98 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky žalobce.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Krajský soud v Brně rozhodl o námitkách podaných žalovaným proti směnečnému platebnímu rozkazu vydanému Krajským soudem v Brně dne 24. 1. 2017

č. j. 42 Cm 152/2016-13 tak, že ve výroku ve věci samé směnečný platební rozkaz ponechal v platnosti, zatímco ve výroku týkajícím se náhrady nákladů řízení uvedený platební rozkaz zrušil a o nákladech řízení rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na těchto nákladech částku 405.908,50 Kč. Dle odůvodnění shledal podané námitky nedůvodnými. Mezi žalobcem a žalovaným nebylo sporu o tom, že směnka plnila zajišťovací funkci ke smlouvě o půjčce sjednané mezi žalobcem a žalovaným. K námitce žalovaného o neposkytnutí půjčky pak uzavřel, že tato námitka byla vyvrácena, když z obsahu písemné smlouvy o půjčce ze dne 29. 2. 2016, v níž dlužník potvrdil převzetí částky 5.000.000 Kč, neměl pochybnosti o tom, že půjčka poskytnuta byla. Pokud poskytovateli půjčky, tedy žalobci, byly dlužníkem, tedy žalovaným, dány instrukce, na které účty má být finanční částka představující půjčku převedena, je zcela nepodstatné, zda tyto účty patří či nepatří dlužníkovi. Jedná se o dohodu o způsobu poskytnutí půjčky a jejím splněním je půjčka poskytnuta. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že není významné, zda při poskytování půjčky jednal jednatel žalovaného R. J. v rozporu se zájmy žalovaného, jak v námitkách namítal žalovaný. Uzavřel, že Rostislav Judex byl v dané době jednatelem žalovaného a byl tak oprávněn jednat jménem žalovaného a žalovaného zavazovat. Jedině za situace, kdy by žalobce věděl, že R. J. jedná s nepoctivým záměrem a v neprospěch žalovaného a úmyslně ve shodě s R. J. sledoval záměr poškození žalovaného, bylo by možné usuzovat na nemravnost takového jednání a odepření právní ochrany takovému jednání, jak požadoval žalovaný. Takovému jednání či úmyslům žalobce dle závěru soudu prvního stupně nic nenasvědčuje. Skutečnost, že R. J. při sjednání půjčky jednal v rozporu se zájmy žalovaného, by byla významná pouze ve vztahu mezi R. J. a žalovaným, jehož se však předmět sporu netýká.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné odvolání. Poukázal na to, že kauzální námitky žalovaného vznesené proti směnečnému platebnímu rozkazu vycházejí z jemu dosud známých mimosměnečných vztahů, i když vzhledem k probíhajícímu vyšetřování Policie ČR ve věci půjčky 5.000.000 Kč zajištěné žalovanou smenkou není dosud žalovanému známo, k jakým závěrům orgány činné v trestním řízení dojdou. Dle přesvědčení žalovaného finanční prostředky z údajné půjčky byly ve skutečnosti osobní půjčkou jednatele žalovaného, který je použil při svých jednáních v Holandsku, přičemž není vyloučeno, že bývalý jednatel žalovaného mohl žalobce jako věřitele uvést v omyl tvrzením, že půjčku chce investovat do svých společností. Nelze však vyloučit ani vědomé jednání žalobce ke škodě žalovaného. Žalovaný poukázal na neobvyklý postup při uzavírání smlouvy o půjčce, zástavní smlouvy a vystavení zajišťovací směnky vyplývající dle něj z rozdílných dat jednotlivých dokumentů a krátké doby splatnosti směnky. Dle žalovaného se může jednat o spekulativní trestnou činnost více osob, a to i žalobce za účelem krytí finanční ztráty osob zúčastněných na obchodní transakci v Holandsku, a to vše na úkor žalovaného. V doplnění odvolání žalovaný zdůraznil, že smenkou zajištěná pohledávka je pohledávkou z půjčky do trestné činnosti, přičemž žalobce při poskytování půjčky musel vědět, že porušuje zákon o omezení hotovostních plateb a při přiměřené obezřetnosti mu muselo být známo, že legalizuje hotovost z třetích zemí. Dle žalovaného by v probíhajícím trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Břeclavi pod sp. zn. 1 T 128/2019 měl mít žalobce spíše postavení spolupachatele, neboť jednal s vědomím, že peníze, které jednatelem žalovaného poskytl, budou použity na nelegální nebo minimálně průměrně myslícímu člověku silně podezřelé obchody. Žalovaný vytkl soudu prvního stupně, že neprovedl jím navržené důkazy, navrhl připojit spis Okresního soudu v Břeclavi sp. zn. 1 T 128/2019, když má za to, že těmito důkazy mají být prokázány významné skutečnosti pro rozhodnutí. Vyjádřil přesvědčení, že je nezbytné vyčkat rozhodnutí v trestní věci, a proto navrhoval zrušení napadeného rozsudku, případně přerušení řízení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
3. Žalobce v podaném vyjádření navrhl potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného. Poukázal na to, že v námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu žalovaný netvrdil neexistenci kauzálního vztahu mezi žalobcem a žalovaným. V námitkách žalovaný vyjádřil

pouze „důvodné podezření“, že peníze z půjčky nebyly žalovanému nikdy předány. Toto tvrzení mínil prokázat výslechy svědků Z U Z Č, B K a J L s tím, že tyto osoby by měly dosvědčit okolnosti poskytnutí půjčky, která byla zajištěna vystavenou směnkou. Dle žalobce soud prvního stupně nepochybil, pokud takto navržené důkazy neprovedl, neboť žádná z navržených osob nebyla v době poskytnutí půjčky oprávněna jednat za společnost, nebyla účastníkem žádných jednání o půjčce ani jednání o poskytnutí finančních prostředků souvisejících. Tvrdí-li žalovaný, že finanční prostředky z půjčky byly ve skutečnosti osobní půjčkou jednatele, který je použil při svých jednáních v Holandsku, pak nepochybně, že finanční prostředky dle smlouvy byly poskytnuty. Pokud žalovaný dále tvrdí, že v případě smlouvy o půjčce potažmo směnky se jedná o simulované právní jednání, případně zdánlivé právní jednání, pak neuvádí, v čem takového jednání spatřuje. Netvrdí a neprokazuje, jaký právní důvod měl být uzavřenou smlouvou zastřen.

4. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
5. Z obsahu předloženého spisu odvolací soud zjistil, že dne 24. 11. 2016 podal žalobce u soudu návrh na vydání směnečného platebního rozkazu, v němž tvrdil, že dne 29. 2. 2016 vystavil žalovaný na řad žalobce směnku vlastní, dle níž byl žalovaný povinen zaplatit žalobci dne 15. 5. 2016 v Brně částku 5.000.000 Kč. Na tuto dlužnou částku však ničeho neuhradil, a to přes výzvu, kterou žalobce žalovanému dne 13. 6. 2016 zaslal. Jelikož v žalobě doložil originál tvrzené směnky, soud prvního stupně dne 24. 1. 2017 vydal směnečný platební rozkaz č. j. 42 Cm 152/2016-13, jímž uložil žalovanému, aby do 15 dnů zaplatil žalobci směnečný peníz 5.000.000 Kč s 6% úrokem p.a. z této částky za dobu od 15. 5. 2016 do zaplacení nebo aby v téže lhůtě počítané ode dne doručení tohoto platebního rozkazu podal odůvodněné námitky, v nichž musí uvést vše, co proti platebnímu rozkazu namítá. Směnečný platební rozkaz obsahuje poučení o tom, že k později vzneseným námitkám již přihlížet nelze. Ve včas podaných námitkách žalovaný tvrdil, že žalovaná směnka je ručitelským závazkem ke smlouvě o půjčce peněz na částku 5.000.000 Kč, kterou uzavřel dne 25. 2. 2016 žalobce a žalovaný. Žalovaný byl jako dlužník zastoupen panem R J, jednatelem společnosti. Žalovaný namítal, že on, resp. jeho jediný společník, společnost se teprve dodatečně dověděl o uzavření smlouvy, a to z evidence katastru nemovitostí, v níž bylo zapsáno zástavní právo k zajištění této pohledávky. Po tomto zjištění žalovaný pana R J dne 20. 12. 2016 odvolal z funkce jednatele společnosti a novou jednatelkou jmenoval Z U R J nové jednatelce přes výzvy nepředal účetnictví ani listinné doklady. Žalovaný namítal, že při uzavírání smlouvy o půjčce peněz ze dne 25. 2. 2016 žalovaný jednal v rozporu se zájmy žalovaného. Tvrdil, že žalovaný půjčku nepotřeboval a o půjčce nerozhodl jeho jediný společník WALNUT GROUP LTD., ani o ní nebyl informován. Žalovaný uvedl, že vystavení směnky předcházela dohoda mezi žalobcem a žalovaným, že směnka bude vystavena za účelem zajištění závazku ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi žalobcem a žalovaným dnem 29. 2. 2016, podle níž však směnka mohla být použita a proplacena až poté, co nebude půjčka žalobci vrácena. Žalobce půjčky žalovanému nikdy neposkytl, a proto podmínky dohody o použití směnky nebyly naplněny. V námitkách žalovaný uvedl, že připravuje podnět Policii ČR na prošetření činnosti bývalého jednatele pana R J pro podezření z porušení povinnosti postupovat s péčí řádného hospodáře. Vyjádřil názor, že z okolností uzavření půjčky, jakož i z dalšího jednání mezi žalobcem a společností, již zastupoval jako jednatel rovněž R J lze dovodit účelové jednání a propojení bývalého jednatele společnosti R J a žalobce K S a takové jednání nemůže požívat právní ochranu.
6. Žalobce v podaném vyjádření poukázal na to, že při jednání s R J coby jednatelem žalovaného nemohl posoudit, zda jmenovaný jedná v zájmu žalovaného nebo ne. Žalobce jednal v dobré víře v zápis v obchodním rejstříku, kde byl k datu uvedeného právního jednání jako jednatel společnosti žalovaného zapsán pan J. Pokud jde o podezření

žalovaného, že půjčka nebyla předána, pak žalobce předložil smlouvu o půjčce, ve které jednatel žalovaného potvrzuje svým podpisem, že půjčku přijal. Žalobce finanční prostředky žalovanému poskytl. Jakým způsobem jednatel žalovaného s finančními prostředky naložil, je vztahem, který lze řešit pouze mezi žalovaným a jeho bývalým jednatelem.

7. Soud prvního stupně provedl důkaz originálem směnečné listiny, fotokopii listiny označené „Smlouva o půjčce peněz“ datované 25. 2. 2016, fotokopii listiny označené „oznámení společnosti o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin“ datované 8. 6. 2017, úředním záznamem o podaném vysvětlení v rámci šetření orgánů činných v trestním řízení zachycujícím výpověď Č a výpověď K S, dále listinou „protokol- trestní oznámení“ ze dne 30. 3. 2016 vyhotovenou policií policejní jednotkou Amsterdam. Při ústním jednání dne 4. 12. 2018 žalobce navrhl, aby ohledně okolností poskytnutí půjčky žalobcem žalovanému byl vyslechnut pan R J. Žalovaný pak navrhl výslech svědků Z U Z Č, B K a J L. Důkazy výslechem shora uvedených svědků soud prvního stupně pro nadbytečnost neprovedl. Poté již rozhodl nyní napadeným rozsudkem.
8. Odvolací soud zjistil z úplného výpisu z obchodního rejstříku, že žalovaný byl zapsán do obchodního rejstříku dne 9. 11. 2009 pod obchodním jménem Od 24. 5. 2012 do 9. 8. 2017 byl jako jediný společník žalovaného zapsán se sídlem v B. V současné době je jediným společníkem a jednatelem B K, narozený.
9. Odvolací soud dále doplnil dokazování čtením obžaloby podané státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Břeclavi dne 4. 11. 2019 k Okresnímu soudu v Břeclavi. Z této listiny zjistil, že R J je obžalován ze dvou skutků, jichž se dopustil jako jediný jednatel společnosti IČO. Jedním z těchto skutků je, že „jako jediný jednatel společnosti uzavřel dne 25. 2. 2016 s K S smlouvu o půjčce finančních prostředků ve výši 5.000.000 Kč, k této smlouvě v den sepsání prostřednictvím zástavní smlouvy ze dne 25. 2. 2016 zřídil vkladem do katastru nemovitostí na nemovitosti společnosti s.r.o. zástavy na LV a k zajištění závazku podepsal jako jednatel společnosti s.r.o. dne 29. 2. 2016 směnku na částku 5.000.000 Kč na řad S s datem splatnosti 15. 5. 2016, kterou neuhradil, čímž zavázal společnost s.r.o. k vrácení půjčky a zatížil majetek společnosti s.r.o., půjčku obviněný převzal, peněžní prostředky ale do společnosti nikdy nevložil a tyto použil na svou potřebu na úhradu pochybných služeb v Nizozemsku a Belgii se záměrem získat majetkový prospěch. Smlouva o finanční půjčce s K S zástavní smlouvy ani směnka nebyly vloženy do účetnictví společnosti s.r.o. a tímto jednáním obviněného společnosti s.r.o. (nyní Farma u kurdějovského rybníka s.r.o.) vznikla škoda ve výši 5.000.000 Kč. Z odůvodnění podané obžaloby vyplývá zjištění orgánů činných v trestním řízení ohledně vlastnické struktury žalovaného mimo jiné i to, že jediný společník WALNUT GROUP LTD. byl zřízen za účelem anonymního vlastnictví společnosti žalovaného.
10. Po takto doplněném dokazování odvolací soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Není pochyb o tom, že předmětná směnka byla žalovaným vystavena k zajištění závazku vyplývajícího pro žalovaného ze smlouvy o půjčce peněz na částku 5.000.000 Kč uzavřenou mezi účastníky dne 25. 2. 2016. To ostatně tvrdí i sám žalovaný ve včas podaných námitkách. Tvzení žalovaného v námitkách, že o uzavření smlouvy o půjčce se jediný společník žalovaného, a to společnost, se sídlem v Belize, dozvěděl až následně, o půjčce nerozhodl, je právně bezvýznamné, stejně jako tvrzení, že R J nové jednatele nepředal v tomto směru žádné doklady ani účetnictví, jakož i tvrzení, že žalovaný půjčku nepotřeboval. Zásadní námitkou včas uplatněnou proti směnečnému platebnímu rozkazu byla

jednak námitka, že R J tehdejší jednatel žalovaného, při uzavření smlouvy o půjčce s žalobcem jednal v rozporu se zájmy žalovaného a dále pak námitka, že žalobce půjčku žalovanému nikdy neposkytl. O opodstatněnosti prvé ze dvou uvedených zásadních námitek svědčí dosavadní výsledky přípravného trestního řízení vedeného vůči R J. Touto námitkou, jak správně uvedl soud prvního stupně, se však žalovaný směnečnému platebnímu rozkazu ubránit nemohl. I kdyby bylo zcela jednoznačně prokázáno, že jednatel žalovaného uzavřel jménem žalovaného smlouvu o půjčce, ačkoli sledoval záměr opatřit si peníze pro sebe, neměla by tato skutečnost sama o sobě žádný vliv na platnost smlouvy o půjčce. Žalovaný v námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu netvrdil, že při uzavírání smlouvy o půjčce žalobce coby věřitel věděl o tom, že R J jednatel společnosti žalovaného, jedná v rozporu se zájmy žalovaného a že tak skutečná vůle žalobce při uzavírání smlouvy o půjčce byla odlišná od zjevně projevené vůle půjčku poskytnout žalovanému. Za této situace byl-li v tomto směru žalobce jednatelem žalovaného uveden v omyl (jak ostatně připouští sám žalovaný v podaném odvolání), to byl žalobce, kdo jako jediný mohl namítnout neplatnost uzavřené smlouvy o půjčce (§ 583, § 586 odst. 2 OZ). Žalovaný v námitkách dovozoval účelové jednání a propojení bývalého jednatele společnosti žalovaného a K S. Konkrétně ale netvrdil, že žalobce o skutečném úmyslu jednatele žalovaného při uzavření smlouvy o půjčce věděl. Ostatně v tomto směru žalovaný netvrdil nic ani v trestním oznámení učiněném dne 8. 6. 2017 a v probíhajícím trestním řízení je stíhán pouze R J. Výsledky trestního řízení tak nemohou mít pro rozhodnutí v dané směnečné věci žádný význam a proto ani není důvod pro přerušení řízení.

Pokud jde o námitku, že žalobce žalovanému půjčku neposkytl, resp. že peníze z půjčky nebyly žalovanému nikdy předány, souhlasí odvolací soud se závěry soudu prvního stupně, že tato námitka nejen že nebyla žalovaným prokázána, ale provedeným dokazováním byla vyvrácena. O předání peněz svědčí samotný obsah uzavřené smlouvy o půjčce, v němž dlužník převzetí půjčky ve formě zaslání na účty v Holandsku a Belgii dle pokynu dlužníka a částečného převzetí hotovosti potvrdil. Tomu odpovídají i zjištění orgánů činných v trestním řízení, v jehož rámci žalobce předložil vedle rozpisu půjčených částek i výpisy z účtu a doklady o předání hotovosti. Ostatně žalovaný ani netvrdil, že peníze nepřevzal jeho tehdejší jednatel. Dovozoval, že se jednalo o osobní půjčku jeho jednatele, který peníze použil při svých osobních jednáních v Holandsku. Žalovaný zcela pomíjí, že jednatel společnosti s ručením omezeným je statutárním orgánem společnosti a má neomezené jednatecké oprávnění, tedy i právo smluvně zavazovat společnost a přijímat plnění pro společnost (§ 44 odst. 5, § 47 zákona č. 90/2012 Sb.). Ustanovení občanského zákoníku o zdánlivém právním jednání, o neplatnosti právního jednání, omylu a následcích neplatnosti právního jednání se na rozhodnutí obchodní korporace s výjimkou povinnosti nahradit škodu nepoužijí (§ 45 odst. 3 z.č. 90/2012 Sb.).

Ani odvolací důvod opírající se o ust. § 205 odst. 2 písm. d) o.s.ř. tedy opominutí žalovaným navržených důkazů neobstojí. Žalovaný navrhl výslech svědků, aniž by specifikoval, k prokázání jakých tvrzení žalovaného v námitkách byl ten který svědek navržen. Při odvolacím jednání k dotazu soudu uvedl, že B K a J L by měli potvrdit zcela jiný účel půjčky, než bylo mezi smluvními stranami sjednáno, současně však připustil, že ani jeden z navržených svědků nebyl přítomen jednání o půjčce. Nadto E K je v současné době statutárním orgánem žalovaného a jako svědek tak nepřichází v úvahu. Č měla vypovídat o tom, jak byly peníze z půjčky poskytnuty a jak bylo ze strany jednatele žalovaného deklarováno jejich vlastnictví, U pak k tvrzení, že půjčka nebyla zachycena v účetnictví žalovaného. Je tak zřejmé, že výslech těchto osob by pro rozhodnutí ve věci byl zcela nadbytečný.

Závěr soudu prvního stupně o nedůvodnosti námitek žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu je tak zcela správný a odvolací soud proto napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).

11. Žalovaný neměl v odvolacím řízení úspěch a podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. je tak povinen nahradit náklady odvolacího řízení žalobci. Ty tvoří odměna advokáta za dva úkony právní služby dle vyhl. č. 177/96 Sb. po 28.300 Kč, 2x paušální náhrada hotových výloh po 300 Kč, cestovné osobním automobilem z Brna do Olomouce a zpět (celkem 169 km, při průměrné spotřebě 4,6 l/100 km v ceně 31,60 Kč) ve výši 957 Kč, náhrada za ztrátu času v rozsahu 4 půlhodin 400 Kč, což včetně 21% DPH činí 70.853,98 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné podle § 237 o. s. ř. dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.). Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR v Brně.

Olomouc 16. ledna 2020.

JUDr. Vladimíra Straková
předsedkyně senátu